

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 2/2013
10.04.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Александра Лучића, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Александра Лучића, адвоката В.Д., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К По1 бр. 235/10 - Кв По1 бр. 39/13 од 16.01.2013. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2013. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Александра Лучића, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К По1 бр. 235/10 - Кв По1 бр. 39/13 од 16.01.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду – Посебног одељења К По1 бр.235/10 од 26.11.2010. године окривљени Александар Лучић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, те за ово кривично дело осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 01.09.2009. године, до правноснажности пресуде. Према истом окривљеном је на основу члана 354. тачка 1. ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело злочиначког удруживања из члана 346. став 2. у вези става 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 По1 7/2011 од 10.06.2011. године, у односу на осуђујући део пресуде према окривљеном Александру Лучићу, одбијене су жалбе тужиоца за организовани криминал и браниоца окривљеног Александра Лучића, а првостепена пресуда потврђена.

Решењем Вишег суда у Београду - Посебно одељење К По1 бр. 235/10 – Кв По1 бр. 39/13 од 16.01.2013. године, одбијен је као неоснован захтев адвоката В.Д. за примену амнестије према осуђеном Александру Лучићу, по пресуди Посебног одељења Вишег суда у Београду К По1 број 235/10 од 26.11.2010. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 По1 58/13 од 01.02.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног Александра Лучића, адвоката В.Д., изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења, Кв По1 39/13 (К По1 235/10) од 16.01.2013. године.

Против правноснажног решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К По1 бр.235/10 – Кв По1 бр.39/13 од 16.01.2013. године, бранилац осуђеног Александра Лучића, адвокат В.Д., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд донесе одлуку да је Закон о амнестији повређен, и да су се стекли услови да се осуђени Александар Лучић одмах пусти на слободу.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама чл. 487. и 488. ЗКП („Сл.гласник РС“, бр.72 од 28.09.2011. године), Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Иако у захтеву није прецизно одређен законски разлог за његово подношење, из образложења се закључује да се захтевом побија правилност примене Закона о амнестији, указивањем да је суд погрешно применио одредбе тог закона које прописују када правноснажно осуђено лице не подлеже амнестији (конкретно члан 2. став 1. тачка 3. истог закона), па тако није дошло до ослобођења осуђеног од дела извршења казне затвора сходно правилима прописаним у члану 1. и члану 3, чиме се у ширем смислу, побија правноснажно решење Вишег суда у Београду – Посебног одељења Кв По1 – 39/13 од 16.01.2013. године по питању да ли је одлуком о кривичној санкцији повређен закон (члан 439. став 1. тачка 3. ЗКП), што спада у домен законских разлога због којих је окривљени овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

У поднетом захтеву бранилац осуђеног Александра Лучића, наводи да је у побијаном решењу погрешно примењен Закон о амнестији, јер су првостепени и другостепени суд закључили да осуђени Александар Лучић спада у круг лица која не подлежу амнестији, по основу члана 2. став 1. тачка 3. тог закона. По ставу браниоца, та законска одредба се не може применити према осуђеном Александру Лучићу, јер је он од стране Вишег суда у Београду – Посебног одељења пресудом оглашен кривим и осуђен за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ које кривично дело, по Закону о амнестији, не спада у кривична дела набројана у члану 2. став 1. тачка 2, за која би правноснажно осуђена лица била изузета од амнестије.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3. Закона о амнестији, коју су применили првостепени и другостепени суд, прописано је да амнестији не подлежу лица правноснажно осуђена од стране надлежних судова, односно њихових посебних одељења, у поступцима вођеним у складу са надлежношћу одређеном Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других тешких кривичних дела („Службени гласник РС“, бр.42/02, 27/03, 39/03, 60/03, 67/03-УС, 29/04, 58/04- др.закон, 45/05, 61/05, 72/09, 72/11- др.закон и 101/11- др.закон).

Овако формулисана законска одредба, као критеријум за изузимање правноснажно осуђених лица од амнестије, узима сам кривични поступак, а не кривично дело које је предмет осуђујуће пресуде којом је тај поступак окончан. За примену те одредбе од одлучујућег је значаја да је поступак који је претходио доношењу правноснажне пресуде вођен у складу са Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала и других тешких кривичних дела.

Кривични поступак против окривљеног Александра Лучића, вођен је по оптужници Специјалног тужиоца, сада Тужиоца за организовани криминал, због кривичног дела злочиначког удруживања из члана 346. став 2. у вези става 1. КЗ и неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ, пред Посебним одељењем Вишег суда у Београду, чија је надлежност заснована по наведеном закону. Тако заснована надлежност је, након ступања на правну снагу оптужнице, остала у току поступка непромењена, па је, након доношења првостепене пресуде и другостепени суд – Апелациони суд у Београду поступао по одредбама истог закона, и донео другостепену пресуду.

Законик о кривичном поступку („Службени гласник РС“, бр.72 од 28.09.2011. године) у поступцима за кривична дела организованог криминала, који се воде пред Посебним одељењем надлежног суда, у примени је од 15.01.2012. године, док у осталим поступцима још увек није у примени, па је, управо због чињенице да је осуђени Александар Лучић правноснажно осуђен од стране Посебног одељења Вишег суда у Београду, он стекао својство овлашћеног лица за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке.

Имајући у виду чињеницу да је кривични поступак вођен од стране Посебног одељења Вишег суда у Београду, у складу са надлежношћу одређеном Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других тешких кривичних дела, то, сходно члану 2. став 1. тачка 3. Закона о амнестији, осуђени Александар Лучић не спада у круг правноснажно осуђених лица која подлежу амнестији, без обзира на то за које је кривично дело правноснажно осуђен, како су првостепени и другостепени суд правилно закључили.

Врховни касациони суд је одбио као неоснован захтев за заштиту законитости из наведених разлога и донео одлуку као у изреци на основу члана 491. ЗКП.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.